

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2005-518-0163

Dato:

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 152, 153, 154 og 155
af 16. januar 2006.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/ John Fuhrmann

Spørgsmål 152: Vil ministeren – i forlængelse af besvarelsen af SAU alm. del - spørgsmål 90 – oplyse, om svaret skal forstås således, at regeringen ikke i forbindelse med fremlæggelsen af lovforslaget om virksomhedspant analyserer, hvilke typer virksomheder, der skal afholde de dermed forbundne omkostninger?

Svar: Det fremgår af såvel svaret som selve spørgsmål 90, at der er tale om indtægter i 2006. Provenubemærkningerne i lovforslaget vedrører som oplyst i lovforslaget det varige årlige provenutab.

Skønnet for 2006 er en del af den samlede budgettering for indtægterne fra tinglysningsafgiften i 2006. Skønnet er således ikke en del af lovforslaget. I forbindelse med budgetteringen skelner Skatteministeriet ikke mellem forskellige virksomheder – eller mellem fynboer og københavnere for den sags skyld.

Regeringen har i forbindelse med indførelsen af virksomhedspant offentliggjort flere analyser. Bl.a. har udvalget om virksomhedspant offentliggjort en betænkning ”Betænkning om virksomhedspant”, som spørgeren kan finde på Justitsministeriets hjemmeside. Derudover kan jeg bl.a. henvise til bemærkningerne i selve lovforslaget.

Spørgsmål 153: Kan ministeren i forlængelse af besvarelse af SAU af alm. del – spørgsmål 90 – bekræfte, at det fortrinsvis er små og mellemstore virksomheder (SMV), der vil bruge virksomhedspant, og den forventede udgift til tinglysningsafgift i 2006 på i alt 250 mio. kr. således vil belaste disse virksomheder?

Svar: Virksomhedspant er en mulighed som alle virksomheder – store som små - kan benytte, hvis de vil. Afgiftssatserne er de samme for små og store virksomheder. Afgiftssatserne er i øvrigt også den samme som for tinglysning af andet pant. Fordelene ved virksomhedspant afhænger ikke kun af en virksomhedens størrelse. Forskelle mellem brancher og forskelle i virksomhedernes finansiering mv. betyder, at der er meget store forskelle i, hvor fordelagtigt virksomhedspant er for den enkelte virksomhed. Mere konkret afhænger fordelene ved virksomhedspant af virksomhedens finansieringsbehov, og af hvilke andre muligheder virksomheden har for at stille sikkerhed – herunder f.eks. mulighed for pant i fast ejendom. Afgiftsbetalingen afhænger desuden af, hvor stort et pant virksomheden tinglyser. Jeg kan derfor ikke bekræfte, at små og mellemstore virksomheder vil blive særligt belastet.

Jeg finder i øvrigt, at det er forkert at tale om, hvem, der bliver belastet. Virksomhedspant er en mulighed, som virksomhederne kan benytte, hvis de vil. Hvis virksomhederne vælger at benytte ordningen, skal de betale tinglysningsafgift, lige som de skulle have gjort ved tinglysning af andet pant.

Endvidere er det nødvendigvis ikke den formelle indbetaler, der bærer den reelle økonomiske byrde af en afgift. Generelt siger den økonomiske teori, at jo hårdere konkurrencen er, jo større er sandsynligheden for, at virksomheder vælter skatte- og afgiftsbetalinger videre. Forklaringen er, at tilstrækkelig hård konkurrence tvinger virksomhederne til at sætte priserne lig med omkostningerne. Ved højere priser vil virksomhederne blive udkonkurreret. Ved lavere priser vil de gå konkurs. Hvis omkostningerne stiger i en situation med hård konkurrence, stiger prisen dermed også. Hvis danske virksomheder er i konkurrence med udenlandske virksomheder, der ikke betaler tilsvarende skatter og afgifter, vil de dog næppe blive overvæltet i forbrugerpriserne. Afgifterne og skatterne vil snarere blive nedvæltet i lønnen, således at lønmodtagerne vil bære virksomhedernes skatter og afgifter i form af lavere løn.

Spørgsmål 154: Hvad er baggrunden for, at der i lovforslaget L 162 2004/05 2. samling om indførelse af virksomhedspant kun var angivet en årlig provenugevinst af tinglysningsafgiften på 29 mio. kr. vedrørende virksomhedspant, når Skatteministeriet nu skønner, at provenuet for 2006 vil blive 250 mio. kr.?

Svar: Som oplyst i besvarelsen af SAU alm. del. spørgsmål 90 er årsagen til merprovenuet på kort sigt, at tinglysningsafgiften betales på det tidspunkt, hvor pantet tinglyses, mens pantet – og dermed afgiften – kan ”bruges” i flere år. Derfor forventer Skatteministeriet, at der vil være et ekstraordinært stort provenu i en introduktionsperiode, hvor alle for første gang får mulighed for at tinglyse virksomhedspant.

Provenuberegningerne i lovforslaget vedrører som nævnt i lovforslaget de ”skønnede *varige* årlige økonomiske konsekvenser for staten”. Dette tal vedrører det beløb, der vil komme i statskassen hvert år som følge af løbende fornyelser, nye virksomheder mv., når omfanget af virksomhedspant er kommet op på et naturligt niveau.

Der er med andre ord tale om to forskellige tal, fordi de vedrører noget forskelligt.

Spørgsmål 155: Vil ministeren redegøre for, hvorfor tinglysningsafgiften for virksomhedspant ikke er i strid med regeringens skattestop, da virksomhedspant jo normalt vil supplere almindelige låneaftaler uden stempelafgift eller tinglysningsafgift.

Svar: Skattestoppet siger lidt forenklet, at eksisterende afgifter ikke må sættes op, og at der ikke må indføres nye afgifter.

Tinglysningsafgiften er en afgift på tinglysning. Der skal eksempelvis betales afgift af tinglysning af pant. Virksomhedspant er ny form for pant, der kan tinglyses. Når virksomhedspant tinglyses, skal der betales helt almindelig tinglysningsafgift af tinglysningen af pantet. Det svarer fuldstændig til tinglysning af andet pant – eksempelvis pant i ejendomme eller biler.

Der er med andre ord ikke tale om en ny afgift eller afgift på noget, der ikke var afgift på i forvejen. Der har hele tiden været tinglysningsafgift på tinglysning af pant. Den nye mulighed for at tinglyse virksomhedspant er derfor også omfattet af disse generelle regler for tinglysning af pant.

Situationen med tinglysning af virksomhedspant kan sammenlignes med en bilmodel, der først er kommet på det danske marked efter skattestoppets indførelse. Sådant en bil bliver også belagt med afgifter efter de samme regler som biler, der allerede var på markedet.